Ing. Eva Tylová zastupitelka MČ Praha 12

Praha, 31. 5. 2018

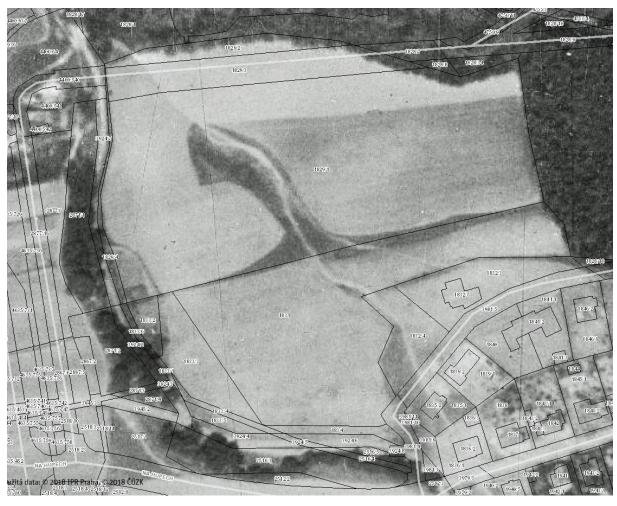
Vaše zn.:

Naše zn.: V03/2018

Věc: biologické průzkumy na lokalitě zvané "Hupy" (č. parcel 1829/1 a 1831) v k. ú. Modřany

Lokalita zvaná neoficiálně "Hupy" byla mnou v minulosti navržena k ochraně na stupni přírodní památka, ve smyslu Vyhlášky č. 395/199692 Sb. v platném znění v rámci mapování vegetace Hl. m. Prahy a tvorby vegetační mapy Prahy pro Odbor ochrany přírody. Důvodem pro to byla vysoká přírodovědná hodnota lokality spočívající ve vegetačním porostu a na něj vázaných druhů obratlovců a bezobratlých.

Lokalitu znám z doby, kdy se ní ještě selo, a pěstovaly se plodiny nenáročné na živiny, jako např. oves nebo brambory. Pro nízké výnosy bylo od tohoto využití dávno upuštěno a plocha zůstala víceméně ladem, využívána k rekreaci a zimním sportům (Středem lokality vedla jakási bobová dráha v trase erozní rýhy vytvořené přívalovými srážkami. Odtud místní název "Hupy". Historická mapa z roku 1953 tuto skutečnost zřetelně dokládá.)

V dalších letech se na nevyužívaných plochách uplatňovala přirozená sukcese, která směřovala k druhově bohatém stepní louce, přitom nejcennější porosty se vyskytovaly podél středové cesty s ronovou rýhou a na mezích ve střední části lokality. Odtud se bez lidských zásahů šířily cenné porosty především do nejsušších partií bývalých polí. Mnohem později byla tzv. "bobová dráha" ve středu lokality terénně upravena, zanikla a povrch byl srovnán s okolními plochami. Vlhčí severní partie především v západní části zarůstaly náletovými akáty. Ty byly celkem nedávno odstraněny a dolní plochy lučního charakteru začaly být sečeny.

V dobách, kdy ještě v zimě býval sníh, se svah využíval k zimním nenáročným sportům – sáňkování a lyžování dětí i dospělých. V létě plocha sloužila k opalování a užívání si krásné přírody. Dnes je té přírody v okolí málo, ticho překryl hluk projíždějících vozidel, zelených ploch a polí ubylo ve prospěch budovaných sídlišť a komunikací a lokalita tak zůstává poslední zelenou enklávou ve vysychající městské aglomeraci.

Dne 30. května 2018 jsem provedl na lokalitě, za počasí, kdy vydatně pršelo a současně svítilo ostré slunce, při teplotě 27°C, orientační biologický průzkum, jehož cílem bylo seznámit se se současnými přírodními poměry panujícími na předmětné lokalitě.

Geobotanický průzkum přinesl informaci o rozložení jednotlivých typů porostů. Je zřejmé, že od doby, kdy jsem prováděl vegetační mapování pro MHMP, sukcese dále pokročila. Rozložení typů porostů přibližuje zákres do ortofotomapy (zelený text). Čísla snímků porostů jsou znázorněna v mapě modrými čísly 1-3:

Panující častá sucha ovlivňovala vývoj porostu ve směru ke stepnímu charakteru. Stepní porosty jsou v mapové příloze označeny českým ekvivalentem vědeckého označení jako acidofilní suchý trávník. Ten je v podmínkách České republiky považován za rostlinné společenstvo ustupující v důsledku lidské činnosti (převodem na jiné kultury). Obdobné společenstvo je v dokonalé formě vyvinuto např. v nedaleké PP V Hrobech, kde je typickou jeho součástí např. koniklec luční český. Na posuzované lokalitě by tento typ porostu měl být

zachován a chráněn, především sečením, před pozvolna pronikajícím konkurenčně silným ovsíkem vyvýšeným.

Snímek 1: Acidofilní suchý trávník

Ten dominuje v porostech, které jsou v mapové příloze označeny jako ovsíková louka. Ta je zde přítomna v několika formách v závislosti na hloubce půdního profilu a vlhkosti půdy. Na výsušných stanovištích se vyskytuje v kombinaci s předchozími suchými trávníky, na vlhčích do porostu pronikají některé nitrofilní druhy rostlin (v mapě ovsíková louka nitrofilní, ovsíková louka ruderalizovaná).

Snímek 2: Ovsíková louka nesečená v jz. části lokality

Snímek 3: Ovsíková louka s teplomilnými křovinami a náletem stromů

Především nesečené plochy lokality a porosty na výsušných stanovištích jsou stanovištěm silně ohrožené ještěrky obecné a silně ohroženého slepýše křehkého – zakresleno do mapy bílým písmem. Oba druhy se zde vyskytovaly po celou historickou dobu, kdy jsem lokalitu navštěvoval. Tak tomu bylo i v den, kdy byly provedeny biologické průzkumy. Práce ztěžoval fakt, že celá severní polovina plochy (hranice je vyznačena nivelačními značkami), byla dokonale posečena. V dlouhodobém suchu, které panuje již od konce dubna, byla vegetace suchá jako v červenci a přírůstek zelené hmoty od posečení minimální. Tento zásah lze označit z hlediska ochranářského za velmi neuvážený v tomto suchém období, neboť vzrostlá vegetace poskytuje v silném slunečním záření alespoň částečné zaclonění přízemní vrstvy vegetace, která je tak lépe schopna přežívat dlouhodobé sucho. Kromě toho, ačkoliv je centrum výskytu zjištěných zvláště ohrožených druhů obratlovců na suchých nesečených partiích v jižní části lokality, oba duhy mají v severnějších částech své teritorium, kde loví potravu, což jsou většinou různí bezobratlí, a nacházejí úkryt. Samozřejmě ve vyprahlém posečeném prostu nenajdou ani potravu, ani úkryt.

Za podmínek, kdy v této části Prahy 12 neutuchá snaha developerů o zastavění sebemenšího volného plácku mezi paneláky, je nutno důsledně prosazovat, aby takovéto poslední ostrůvky zeleně, které jsou plícemi města a posledními útočišti množství rostlinných a živočišných druhů, byly zachovány v plném rozsahu a o jejich existenci bylo náležitě pečováno. V městském prostředí má každý kousek zeleně několikanásobnou krajinotvornou funkci v porovnání s volnou krajinou. Přitom není důležité, zda na něm roste či žije něco obzvláště cenného a chráněného kdovíjakou legislativou, třeba i evropskou, ale to, že tyto poslední ostrůvky mají obrovský význam pro zachování obyvatelného prostředí v městské aglomeraci.

V tabulce je seznam cévnatých rostlin, které jsem v den průzkumu na lokalitě zaznamenal.

Vědecký název	Český ekvivalent	IH
Aegopodium podagraria	bršlice kozí noha	IV
Agrostis capillaris	psineček obecný	IV
Achillea millefolium	řebříček obecný	IV
Alopecurus pratensis	psárka luční	IV
Anchusa officinalis	pilát lékařský	III
Anthoxanthum odoratum	tomka vonná	III
Anthriscus sylvestris	kerblík lesní	IV
Arabidopsis thaliana	huseníček rolní	III
Arctium minus	lopuch menší	IV
Arenaria serpyllifolia agg.	písečnice douškolistá	III
Armoracia rusticana	křen selský	IV
Arrhenatherum elatius	ovsík vyvýšený	IV
Artemisia campestris	pelyněk ladní	III
Artemisia vulgaris	pelyněk černobýl	IV
Atriplex patula	lebeda rozkladitá	IV
Atriplex sagittata	lebeda lesklá	IV
Avenula pratensis subsp. pratensis	ovsíř luční pravý	IV
Bellis perennis	sedmikráska obecná	IV
Berteroa incana	šedivka šedá	IV
Betula pendula	bříza bělokorá	IV
Bromus hordeaceus subsp. hordeaceus	sveřep měkký pravý	IV
Bromus sterilis	sveřep jalový	IV
Bromus tectorum	sveřep střešní	III
Calamagrostis epigejos	třtina křovištní	IV
Calluna vulgaris	vřes obecný	III
Campanula patula	zvonek rozkladitý	III
Capsella bursa-pastoris	kokoška pastuší tobolka	IV
Carduus acanthoides	bodlák obecný	IV
Centaurea jacea	chrpa luční	III
Centaurea scabiosa	chrpa čekánek	II
Centaurea stoebe	chrpa latnatá	III
Cerastium arvense	rožec rolní	IV
Cerastium holosteoides subsp. triviale	rožec obecný luční	IV
Cichorium intybus	čekanka obecná	IV
Convolvulus arvensis	svlačec rolní	IV
Cornus sanguinea	svída krvavá	III
Crataegus monogyna	hloh jednosemenný	III
Crepis biennis	škarda dvouletá	IV
Dactylis glomerata	srha laločnatá	IV
Daucus carota	mrkev obecná	IV
Dianthus carthusianorum	hvozdík kartouzek	III
Echium vulgare	hadinec obecný	III
Elytrigia repens	pýr plazivý	IV

Vědecký název	Český ekvivalent	IH
Epilobium angustifolium	vrbovka úzkolistá	IV
Equisetum arvense	přeslička rolní	IV
Erigeron annuus	turan roční	IV
Erodium cicutarium	pumpava obecná	III
Erophila verna	osívka jarní	III
Eryngium campestre	máčka ladní	III
Euphorbia cyparissias	pryšec chvojka	III
Falcaria vulgaris	srpek obecný	IV
Festuca heterophylla	kostřava různolistá	III
Festuca ovina	kostřava ovčí	III
Festuca pratensis	kostřava luční	IV
Festuca rubra	kostřava červená	IV
Festuca rupicola	kostřava žlábkatá	II
Festuca valesiaca	kostřava walliská	I
Filipendula vulgaris	tužebník obecný	П
Fraxinus excelsior	jasan ztepilý	III
Galium album	svízel bílý	III
Galium verum	svízel syřišťový	III
Geranium pratense	kakost luční	III
Geranium pusillum	kakost maličký	IV
Geum urbanum	kuklík městský	IV
Heracleum sphondylium	bolševník obecný	IV
Hieracium murorum	jestřábník zední	III
Hieracium pilosella	jestřábník chlupáček	III
Hieracium piloselloides	jestřábník úzkolistý	II
Hieracium umbellatum	jestřábník okoličnatý	III
Holcus lanatus	medyněk vlnatý	III
Hordeum murinum	ječmen myší	IV
Hypericum perforatum	třezalka tečkovaná	IV
Chaerophyllum temulum	krabilice mámivá	IV
Chelidonium majus	vlaštovičník větší	IV
Chenopodium album	merlík bílý	IV
Juglans regia	ořešák vlašský	IV
Knautia arvensis	chrastavec rolní	III
Koeleria macrantha	smělek štíhlý	II
Lamium album	hluchavka bílá	IV
Lamium purpureum	hluchavka nachová	IV
Lathyrus pratensis	hrachor luční	III
Leontodon autumnalis	máchelka podzimní	III
Ligustrum vulgare	ptačí zob obecný	IV
Linaria vulgaris	lnice květel	III
Lolium perenne	jílek vytrvalý	IV
Lotus corniculatus	štírovník růžkatý	III
Luzula campestris	bika ladní	III
Lysimachia vulgaris	vrbina obecná	III

Vědecký název	Český ekvivalent	IH
Malus domestica	jabloň domácí	IV
Malva sylvestris	sléz lesní	IV
Medicago falcata	tolice srpovitá	III
Medicago lupulina	tolice dětelová	IV
Medicago x varia	tolice měňavá	III
Odontites vernus subsp. serotinus	zdravínek jarní pozdní	IV
Papaver rhoeas	mák vlčí	IV
Pastinaca sativa	pastinák setý	IV
Phleum pratense	bojínek luční	III
Picris hieracioides	hořčík jestřábníkovitý	III
Pimpinella saxifraga subsp. saxifraga	bedrník obecný pravý	III
Plantago lanceolata	jitrocel kopinatý	IV
Poa annua	lipnice roční	IV
Poa compressa	lipnice smáčknutá	IV
Poa nemoralis	lipnice hajní	III
Poa pratensis	lipnice luční	III
Polygonum aviculare	truskavec ptačí	IV
Populus tremula	topol osika	IV
Populus x canadensis	topol kanadský	IV
Potentilla argentea	mochna stříbrná	IV
Potentilla reptans	mochna plazivá	IV
Prunus avium	třešeň ptačí	IV
Prunus cerasifera	slivoň myrobalán	IV
Prunus domestica	švestka domácí	IV
Prunus spinosa	trnka obecná	III
Puccinellia distans	zblochanec oddálený	IV
Pyrus communis	hrušeň obecná	IV
Quercus robur	dub letní	III
Ranunculus acris	pryskyřník prudký	III
Ranunculus bulbosus	pryskyřník hlíznatý	II
Rhinanthus minor	kokrhel menší	III
Robinia pseudacacia	trnovník akát	IV
Rosa canina	růže šípková	IV
Rubus caesius	ostružiník ježiník	IV
Rubus fruticosus agg.	ostružiník křovitý	IV
Rubus idaeus	ostružiník maliník	IV
Rumex acetosa	šťovík kyselý	III
Rumex acetosella subsp. acetosella	šťovík menší pravý	III
Rumex crispus	šťovík kadeřavý	IV
Rumex thyrsiflorus	šťovík rozvětvený	IV
Saponaria officinalis	mydlice lékařská	IV
Scabiosa ochroleuca	hlaváč žlutavý	III
Securigera varia	čičorka pestrá	IV
Senecio jacobaea	starček přímětník	IV
Setaria pumila	bér sivý	IV

Vědecký název	Český ekvivalent	IH
Silene latifolia subsp. alba	silenka širolistá bílá	IV
Silene vulgaris	silenka nadmutá	III
Sisymbrium loeselii	hulevník Loeselův	IV
Solidago canadensis	zlatobýl kanadský	IV
Tanacetum vulgare	vratič obecný	IV
Taraxacum sect. Ruderalia	pampeliška lékařská	IV
Thlaspi arvense	penízek rolní	IV
Thymus pulegioides	mateřídouška vejčitá	III
Tilia cordata	lípa srdčitá	III
Torylis japonica	tořice japonská	IV
Tragopogon dubius	kozí brada pochybná	IV
Trifolium arvense	jetel rolní	IV
Trifolium campestre	jetel ladní	III
Trifolium hybridum	jetel zvrhlý	IV
Trifolium montanum	jetel horský	II
Trifolium pratense	jetel luční	IV
Trifolium repens	jetel plazivý	IV
Tripleurospermum inodorum	heřmánkovec nevonný	IV
Trisetum flavescens	trojštět žlutavý	III
Tussilago farfara	podběl lékařský	IV
Urtica dioica	kopřiva dvoudomá	IV
Verbascum thapsus	divizna malokvětá	IV
Veronica arvensis	rozrazil rolní	IV
Veronica hederifolia	rozrazil břečťanolistý	IV
Veronica chamaedrys	rozrazil rezekvítek	III
Vicia angustifolia	vikev úzkolistá	III
Vicia sepium	vikev plotní	IV
Vicia tetrasperma	vikev čtyřsemenná	IV
Viola reichenbachiana	violka lesní	III

Ve sloupci IH je uvedena indikační hodnota druhu, která je stanovena na základě schopnosti druhu osidlovat náhradní biotopy či na síle vazby k určitému stanovišti. Druhy kategorie I a II jsou druhy stenotopní, s úzkou vazbou na stanoviště. Vypovídají o původnosti či zachovalosti hodnoceného stanoviště.

Celkem bylo na lokalitě dne 30. května 2018 zaznamenáno 163 druhů cévnatých rostlin.

Komentář ke druhům stenotopním:

https://botany.cz/cs/

Kostřava walliská (*Festuca valesiaca*) roste na suchých travnatých svazích, často na mělkých kamenitých půdách, řidčeji i na písčinách. Dává přednost vápencům a jiným minerálně bohatým substrátům, jen v nejteplejších a nejsušších oblastech roste i na spraši. Vzácně se vyskytuje v nesečeném částečně zapojeném suchém trávníku v jižní části lokality.

Chrpa čekánek (*Centaurea scabiosa***)** roste na loukách, mezích, v lesních lemech, na křovinatých stráních a v příkopech. Upřednostňuje světlá a sušší stanoviště a neutrální až zásadité půdy. Kvete od července do září. Na lokalitě roste rozptýleně ve vyprahlých

enklávách, kde přežívá díky hlubokému kořenovému systému. Je to živná rostlina pro některé vzácné druhy bezobratlých.

Kostřava žlábkatá (*Festuca rupicola*) roste převážně v suchých stepních trávnících, v širokých nivách na dolních tocích řek v teplých oblastech (např. na jižní Moravě) i na periodicky zaplavovaných, později však velmi vysýchavých loukách. Preferuje těžší, hlubší, minerálními živinami dobře zásobené půdy, nejčastěji na vápencích nebo na spraších, řidčeji roste i na písčinách. To je tento případ, zde však také na výchozech ordovických břidlic jílovitě zvětrávajících, rozptýleně po celé lokalitě mimo úživnější ovsíkové porosty.

Tužebník obecný (*Filipendula vulgaris*) roste na výslunných stráních a loukách, na lesních světlinách a v lesních lemech, místy i kolem cest a železničních tratí, na silikátových i vápnitých podkladech. Kvete od května do července. Velmi vzácně roste na lokalitě pod mezí ve východní polovině lokality. Dříve zde byl tento druh hojnější.

Jestřábník úzkolistý (*Hieracium piloselloides*) roste na výslunných travnatých, často narušovaných stanovištích nezřídka antropogenního charakteru na různě hlubokých, živinami chudších půdách. Kvete od května do srpna, druhé kvetení někdy probíhá na podzim, v říjnu a listopadu. Na lokalitě roste rozptýleně v suchých trávnících.

Smělek štíhlý (*Koeleria macrantha*) roste na suchých, skalnatých stráních a stepních svazích, méně často ve světlých lesích. Na mělkých, kamenitých až písčitých, zásaditých až neutrálních půdách od nížin do podhorského stupně. Na lokalitě vzácně na nejvýsušnějších místech suchých trávníků.

Pryskyřník hlíznatý (*Ranunculus bulbosus*) roste suchých loukách a výslunných stráních. Preferuje hlinito-písčité půdy i vápnité spraše. Na lokalitě velmi vzácně v rámci suchých trávníků.

Jetel horský (*Trifolium montanum*) roste na loukách, pastvinách, ve světlých lesích a na jejich okrajích. Vyhovují mu slunná až polostinná stanoviště a zásadité, vysychavé až vlhké půdy. Na lokalitě roste na spodní patě východní meze, v minulosti mnohem hojněji.

kokrhel menší

Použité zdroje:

DANIHELKA J., CHRTEK J. ET KAPLAN Z. 2012: Checklist of vascular plants of the Czech Republic. – *Preslia*, 84: 647-811.

KUBÁT K., HROUDA L., CHRTEK J. JUN., KAPLAN Z., KIRSCHNER J. & ŠTĚPÁNEK J. (eds.) 2002: Klíč ke květeně České republiky, Academia, Praha, 928 str.

http://app.iprpraha.cz/js-api/app/OrtofotoArchiv/

Zpracoval:

RNDr. Jiří Vávra, CSc. autorizovaná osoba k provádění biologického hodnocení ve smyslu § 67 podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb.

